

امروزه بالارفتن سطح سلامت در جوامع انسانی، موجب افزایش طول عمر و امید به زندگی در اکثر کشور های پیشرفته و در حال توسعه شده است. همزمان با گسترش زندگی شهری، افزایش مشغله مردم، افزایش هزینه زندگی و ... میل یا امکان داشتن فرزند برای بسیاری از خانواده ها کاهش یافته است که موجب کاهش زاد و ولد در این نوع جوامع گشته است در نتیجه جمعیت سالمند به تدریج به چند برابر جمعیت جوانان جامعه رسیده است. بنابراین سالمندان بخش بزرگی از جامعه را به خود اختصاص داده که این امر اهمیت توجه به این بخش از جامعه را دوچندان می نماید. کاهش روابط اجتماعی، اختلاف نظر بین نسل های جامعه و نیاز های بهداشتی مورد نیاز سالمندان همه و همه موجب گردیده که سالمندان خود خواسته و یا ناخواسته به فضاهایی جذب گردند که مختص آنها بوده و علاوه بر تامین امنیت و آرامش روانی آن ها خدمات مناسب پزشکی ارائه دهند. در تمام کشور های پیشرفته روانشناسان و معماران در ارتباطی تنگاتنگ در حال تلاش هستند تا از این بخش بزرگ جامعه که در گذشته به عنوان گروه بازنشسته و بدون استفاده تلقی می شدند نیرویی بسازند که در جهت تعادل و رشد جامعه قرار گیرند. تجربه ارزشمند این گروه سنی در کنار کاهش توانایی های فیزیولوژیکی آن ها شرایط خاصی را برای فضا های مورد استفاده ی سالمندان رقم می زند که می بایست در طراحی معماری اینگونه فضاها توجه لازم انجام گیرد. طراحی مراکزی که بتوانند به صورت روزانه به سالمندان خدمات داده و امکانات تفریحی، درمانی و... مربوط به آنها را تامین نمایند، می تواند علاوه بر افزایش حس امید به زندگی در آنها در کنار افزایش سطح سلامت و کیفیت زندگی، موجبات بهره مندی جامعه از تجربیات ارزشمند آنها را فراهم نماید. در این مطالعه با هدف گذاری طراحی مجموعه ای با مختصات فوق الذکر برای سالمندان شهر رشت از روش توصیفی - تحلیلی مبتنی بر مطالعات نظری و میدانی بهره گرفته شده است. امید است که نتایج این تحقیق راه گشای معمارانی باشد که در این عرصه گام بر می دارند.

واژه های کلیدی : سالمندان، کلپ سالمندان، رشت، امید به زندگی، معماری.